

BUDGET ESTIMATES FOR 1968-69

(General Discussion)

(Debate Contd.)

† ಶ್ರೀ ಕೆ. ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣ ಅಡಿಗ (ಸ್ಪೋರಿಯ ಪಾದಿಕಾರಿ ಕ್ಷೇತ್ರ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಯವರೇ, 1968-69 ನೇ ಸಾಲಿನ ಆಯವ್ಯಯದ ಅಂದಾಜುಗಳನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಆರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಂಡಿಸಿದ್ದನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹೊಸ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹೇರದ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷದ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಬೇಕಾದಂಥ ಅಂದಾಜು ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಆರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರನ್ನು ನಾನು ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಮಂಡನೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಭಾಷಣ ಕೂಡ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟಯ ಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬಂತೆ ಹೇಳದೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೂಡ ಅವರನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಆರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳು ಮಾಯಾಜಾಲದಂತೆ ಎಂದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಶೆಟ್ಟರು ಹೇಳಿದರು. ಮಾನ್ಯ ಆರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಯಾದಂಥ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳು ಇವರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಆ ರೀತಿ jugglery of figures ಎಂದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಶೆಟ್ಟರು ಹೇಳಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಯಾವ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳು ತಪ್ಪಿವೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾದ ವಿವರಗಳನ್ನು ಕೊಡದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಮಾಯಾಜಾಲದಂತೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಭಾಷಣದ ಜೊತೆಗೆ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ, ಏನೂ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಇವೆಲ್ಲಾ ಜಗ್ಗಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಕೊಟ್ಟಂತಹ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಆಯವ್ಯಯ ಅಂದಾಜು ಇವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಅರ್ಧ ಸಚಿವರಿಗೆ ಅಭಿನಂದನೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾವ ವಿಚಾರ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಂದರೆ, ಅವರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಇದೊಂದು ವಿಚಾರ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ:

“The public sector undertakings should hereafter be guided on economical and business lines rather than on merely sentimental or ideological basis.”

ಕೇವಲ ಒಂದು ಅಂಥ ಶ್ರದ್ಧೆ ವ್ಯಾಮೋಹಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟುಬಿದ್ದು ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯನ್ನು ಮರೆತು ಯಾವುದೇ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಡೈರೆಕ್ಟಿವ್ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಲ್ಸ್ ಆಫ್ ದಿ ಕಾನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಶನ್. ಈ ಟೋಟಲ್ ಪ್ರಾಹಿಟಷನ್ ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕೆಂಬ ಈ ಮನೆಯ ಸದಸ್ಯರ ಮತ್ತು ಇತರ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಟೀಕೆಗಳಿಂದ ಇದನ್ನು ಸಡಿಲಿಸಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ವ್ಯಾಪಾರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಥವಾ ಆರ್ಥಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಉತ್ತಮ ಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾತನಾಡಿದ ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿ. ನರಸಿಂಹ ನರವರು ಎಂ. ಎಸ್. ಆರ್. ಟಿ. ಸಿ. ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾಲ್ಕು ನರೈನೇಶನ್ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಮೊದಲು, ಆನಾಶ್ಚಕವಾಗಿ ಮುಂದು ವರಿಸುತ್ತಾ, ಹೋಗಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟ ನಷ್ಟಗಳಾಗುವ ಸಂದರ್ಭ ಇದ್ದರೆ ಕೈಬಿಡಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ಆರ್ಥಿಕ ಸಚಿವರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಇಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡುವ ಬದಲು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಏಜೆಂಸಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಲು ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯನ್ನು ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜ್ಯಪಾಲರವರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ನಾವು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಎಂ. ಎಸ್. ಆರ್. ಟಿ. ಸಿ. ಹಾಕಿರುವಂಥದ್ದು 1865 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ; ಆದಾಯ 58 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ. ಅದರಿಂದ ಸೇಕಡಾ ಮೂರು ರಾಶಿ. ಬೇರೆ ಎಷ್ಟೋ ಉಪಯೋಗಕರವಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಡೆಸುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವಾಗ, ಸರ್ಕಾರದೊಡನೆ ಹಣ ಇಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಹಾಕಿ, ಎರಡು ಮೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಸ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಏಕೆ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು? ಹೆಚ್ಚಿನ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣ ಅಡಿಗ)

ಉತ್ಪಾದನೆಯಾಗುವುದಾದರೆ ಖಚಿತವಾಗಿಯೂ ಕೈಗೊಳ್ಳಲಿ. ಈಗ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಹೊರಗಡೆಯೂ ಟೀಕೆ ಮಾಡುವಂತಹ ಈ ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ವಿನಿಯೋಗ ಮಾಡುವ ಸಾರಿಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದವರು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಅರ್ಥ ಸಚಿವರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

“It is true that the public Sector undertakings had been rightly supposed to be an expanding source of revenue ; but for a variety of reasons, their performance is not up to the expected level. All of us agree that the common man does expect substantial contribution from public Sector undertakings and in fact this non-tax revenue, if geared up, should be able to reduce the tax incidence.”

ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ತೆರಿಗೆ ಏರಿನುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಏರಿನುವುದನ್ನು ಏರಿಸಿದ್ದೇವೆ ; ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

“As at present there is no scope for further increase of sales tax rate.”

Elastic taxation measure ಇರವಂತಹದ್ದು ಸೇರ್ಪಡೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ಅಂಥದ್ದರಲ್ಲೇ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಬರುವಂತಹ ವಿವರಣೆ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದರೆ, ಇನ್ನು ಬೇರೆ ತೆರಿಗೆ ಏರಿನುವಂತಹ ವಿಧಾನ ನಿಗುವುದು ಕಷ್ಟ. ಇದರಿಂದ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಅಂಡ್ ಟೆರಿಟೋರಿಯಲ್ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಆಗಬೇಕು ಎನ್ನುತ್ತಾಂಥದ್ದು ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೆ ಮಾತ್ರ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಲದು, ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರುವುದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾದ್ದು ಇಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರ ಭಾಷಣವನ್ನು ಟೀಕೆ ಸುತ್ತು, ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ನರಸಿಂಹನವರರು ಈ ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಆಗಿಲ್ಲ, ಬಡವರನ್ನು ಸೂರೆ ಮಾಡಿ ಶ್ರೀಮಂತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದು ಎಲ್ಲ ಹೇಗೆ ಎನ್ನುವಂಥ ಸ್ಪಷ್ಟತೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಸ್ಪಷ್ಟತೆಯನ್ನು ಕೊಡಲು ಸಮರ್ಥತೆ ಇದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಶ್ರೀ ನರಸಿಂಹನವರಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೋ ಸ್ಲಾಪ್ಪಟ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುವಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅವರು. ಇದು ಕೇವಲ ರೂಢಿಯಾಗಿರುವ ಮಾತು. ಬಡವರನ್ನು ಮತ್ತೂ ಬಡವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಸ್ಥೂಲವಾದ ಟೀಕೆಯನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರಲ್ಲದೆ, ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲ. ಸಮರ್ಥನೆಗೆ ಏನು ಲಂಕೆ ಲಂತೆ ಇದೆ ? ಏನು ಪಾಸ್ತಪಾಂಶ ಇಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಇದರಲ್ಲಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಒಂದು ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಳಿತದಿಂದ ಏನೂ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು. ನಾನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲು ಅಪೇಕ್ಷೆ ಪಡುವುದಿಲ್ಲ 10 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ರಸ್ತೆಗಳು ಆಗಿರಬಹುದು ಎಂದು ಒಪ್ಪಿದರು. ಏಕೆಂದರೆ ರಸ್ತೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ರಾಜ್ಯವಾರಿ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದು ಅವರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಮರೆತು ಹೋಗಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಳೆದ 5-6 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ black topping of roads ಎಷ್ಟು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. 4300 ಮೈಲಿ 61 ರಲ್ಲಿ ಇದ್ದದ್ದು, 65 ರಲ್ಲಿ 8200 ಮೈಲಿಯಾಗಿದೆ. ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಏನು ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿದರು ಎಂದರೆ, ಈ ಸಾರಿಯ ಆಯವ್ಯಯವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡರೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಹಲವು ವಿವರಣೆಗಳು ಇವೆ ; ಅಥವಾ ಸರ್ಕಾರ ಕಳೆದ 5-6 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕಾರ್ಯ ಆಚರಣೆಗೆ ತಂದ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಗುರಿಯು ಇಂಥ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರ ಇಚ್ಛಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಇವೊತ್ತು ಸಾರಿಗೆ ಸೌಕರ್ಯ ಹಾಗೂ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿರುವುದು ಕೇವಲ ಶ್ರೀಮಂತರಿಗಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಬಡ ಜನತೆಗೆ ಏನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಮೋಟಾರು ವಾಹನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡು ಹೋಗುವಾಗ ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೋಗುವ ಪಾದಚಾರಿಗಳು ಮೊದಲು ಧೂಳನ್ನು ಕುಡಿದು ಕೊಂಡು ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂದು ಇಂತಹ ರಸ್ತೆಗಳಿಗೆ ರಾತ್ರಿ ಬಾರನ್ನು ಹಾಕಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಜನಕ್ಕೆ ಧೂಳು ಬಾರದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಕಡೆ ಒಳ್ಳೆಯ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು

ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಮೋಟಾರು ವಾಹನಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಒಡಾದುವ ಶ್ರೀಮಂತರಿಗಾಗಿ ಎಂದು ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಜನರ ಉಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಧೂಳು ಇರುವ ರಸ್ತೆಯಿಂದ ಹಿಂದೆ ಜನ ಧೂಳನ್ನು ಕುಡಿದು ಕ್ಷಯ ರೋಗಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂದು ಅದನ್ನು ಸರಕಾರ ತಪ್ಪಿಸಿ ಒಳ್ಳೆ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟೋ ಕಡೆ ಚಾರುಹಾಕಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗಿಲ್ಲಾ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನರಸಿಂಹನರವರು ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಏನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಲು ಮರೆತಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗೆ ಧರ್ಮಾರ್ಥವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುವ ಸೌಕರ್ಯ ಒದಗಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಏನೇನು ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕೋ ಅವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಶ್ರೀಮಂತರ ಮಕ್ಕಳು ಮಾತ್ರ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗೆ ಹಾಗೂ ಕಾರ್ಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಶಿಕ್ಷಣದ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಸರಕಾರ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಕಾನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಆರ್ಟಿಕಲ್ 14 ನಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪುಕ್ಕಟೆಯಾಗಿ ಹನ್ನೊಂದು ವರ್ಷದೊಳಗಿರುವ ಮಕ್ಕಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರಕಾರ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದೆ. ಆದರೆ ಹೀಗೆ ಉತ್ತರ ಹಿಂದೂಸ್ತಾನ ದಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲವು ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಕಾರ್ಯವನ್ನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರು ಮರೆತಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. 11 ವರ್ಷದೊಳಗಿರುವ ಮಕ್ಕಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣದ ವಿವರವನ್ನು ಸರಕಾರ ಮಾಡಿದೆ. ಹೈಸ್ಕೂಲು ಶಿಕ್ಷಣದವರೆಗೆ ಧರ್ಮಾರ್ಥ ಶಿಕ್ಷಣದ ವಿವರವು ಮಾಡಿದೆ. ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರಕಾರ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಒದಗಿಸಿದೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಬಡ್ತಿ ಟ್ಟನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಒಂದಕ್ಕೂ ಇದೆ ಎಂದರೆ ಶೇಕಡಾ 46ರಷ್ಟು ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಇದೆ. ಹಿಂದೆ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಬರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಎಷ್ಟು ಬರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಸುಮಾರು ಶೇಕಡಾ 47 ಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಬರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರು ಮರೆತಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಹಣವನ್ನೇನೋ ಬರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ, ಆದರೆ ಅದರಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಯೋಜನ ಸಿಕ್ಕಿದೆ ಎಂದು ಯಾರಾದರೂ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಬಹುದು. ಹಿಂದೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಬರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಈಗ ಎಷ್ಟು ಬರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಎಷ್ಟು ಜನ ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು? ಇಂದು ಎಷ್ಟು ಜನ ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ನಿಮಗೆ ಇದರ ಸ್ಪಷ್ಟ ಚಿತ್ರ ನಮಗೆ ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಮಾಡಿರುವ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಅವರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡುವಾಗ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಕೆಲಸಗಳಾಗಿವೆ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಟೀಕಿಸಿ ಇನ್ನಾವುದೋ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಬರ್ಚು ಮಾಡಿದೆ, ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ನುಮ್ಮನೆ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ವಿರೋಧ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹೇಳಿರುವಂತಹ ಮಾತುಗಳು. ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ನಮಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಬರ್ಚು ಮಾಡಿರುವುದು ಇಲ್ಲದೇ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಎಷ್ಟು ಹಣ ವಿದ್ಯಾಭಾತೆಯಲ್ಲಿ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಇವೊತ್ತು ಎಷ್ಟು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಹೊಸ ಬಡ್ತಿ ಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇವೊತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಸುಮಾರು 36 ಕೋಟಿಯಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಶಿಕ್ಷಣ ಭಾತೆಯಲ್ಲಿ ವಿಯೋಗ ಮಾಡಲು ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಐದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಹೈಮಾರು 72 ಸಾವಿರ ಮಕ್ಕಳು ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. 90 ಸಾವಿರ ಮಕ್ಕಳು ಹೈಸ್ಕೂಲು ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಕೂಡ ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಒಂದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು. ಎಂದರೆ ಹಿಂದೆ ಐದು ವರ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ 788 ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳು ಇದ್ದವು. ಇಂದು 1491 ಇವೆ. ಕಾರ್ಲೇಜುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಕೂಡ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಐದು ವರ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ 56 ಕಾರ್ಲೇಜುಗಳು ಇದ್ದವು. ಇಂದು 89 ಕಾರ್ಲೇಜುಗಳಾಗಿವೆ. ಇದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸರಕಾರ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಗ್ರಾಂಟ್ಸ್ ಕಮಿಷನ್‌ನವರ ಅನುಮತಿ ಪಡೆದು, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿಗೆ ಮೈಸೂರು ಹಾಗೂ ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾ ನಿಯಮ ಎಂದು ಇತ್ತು, ಈಚೆಗೆ ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯವಾಯಿತು. ಇದಾದ ಮೇಲೆ ಕೃಷಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯವೂ ಆಯಿತು. ಇದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಪೋನ್ಸು ಗ್ಯಾಜುಯೇಟ್ ಸೆಂಟರ್ ಎಂದರೆ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ಮಾಡಲು ಸರಕಾರ ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ, ಇದು ಬರುವ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ನೂರ್‌ಯನಾರಾಯಣ ಅಡಿಗ)

ಜೂನು ತಿಂಗಳಿಂದ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಆರಂಭಿಸುವುದರಲ್ಲಿದೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಖರ್ಚುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಸರಕಾರ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಏನೂ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಸರಕಾರ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

2-45 P. M.

ತಾಂತ್ರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗು ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಹಾಗೂ ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಒಂದಕ್ಕೊಂದರಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಿಂದ ತರಬೇತಿ ಪಡೆದು ಹೋಗಿರುವಂತಹ ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳಿಗೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೂ ಮೊರಕದೇ ಇರುವಂತಹ ಮೆಟ್ಟಿಗೆ ದೊರೆತಿದೆ ಮತ್ತು ಅಂತಹ ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳು ಇಲ್ಲಿ ತಯಾರಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟು ಅನುಕೂಲ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿದೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಲು ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರು ಮರೆತಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಮಿಡ್‌ಡೇ ಮಿಲರ್ಸ್ ಎಂದರೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಉಚಿತೋಪಚಾರಗಳಿಗಾಗಿ ಸರಕಾರ ಹೇರಳವಾದ ಹಣವನ್ನು ಬಡ್ಡೆತ್ತಿಲ್ಲದೆ ಒದಗಿಸುವ ವಿಷಯವು ಮಾಡಿದೆ, ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಬಡ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಾಲೆ ಫೀಜುಗಳನ್ನು ಪುಕ್ಕಟೆಯಾಗಿ ಕೊಡುವುದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಅವರಿಗೆ ಯುನಿಫಾರಂಗಳಾಗಿ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಆದರೆ ಇಂದು ಬಡ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಅಂಗಿಗಳಿಗಾಗಿ ಒದಗಿಸಿರುವ ಹಣ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಸರಕಾರದ ಗಮನವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸೆಳೆಯಲು ಇಷ್ಟ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅಟೆಂಡೆನ್ಸ್ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್ ಹಾಗೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್ ಮತ್ತು ರೋನು ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್‌ಗಳು ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಉಣ್ಣೆ ಹಾಗೂ ಬಟ್ಟೆ ಇವುಗಳಿಗಾಗಿ ಪೆಟ್ಟು ಪ್ರಾವಿಷನ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರಕಾರ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ವಿದ್ಯಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಾವು ಮಹತ್ತರವಾದ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಪೆಟ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಸರಕಾರ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಹಿಂದು ಮುಂದು ನೋಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಶಿಕ್ಷಣವೇ ಅತಿ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಸಾಧನೆ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಅದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ವಿದ್ಯಾ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕೆಂದು ಸರಕಾರ ತಿಳಿದು ಇಷ್ಟು ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಿದೆ.

ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಡ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿರುವ ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ಮಾಡುವ ಜನಕ್ಕೆ ಯಾಂತ್ರಿಕ ದೋಣಿಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಹೇರಳವಾಗಿ ಸಾಲದ ಹಣವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಒದಗಿಸಿಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಅನುಕೂಲಗಳಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಇಂದು ದೇಶದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಎಸ್ಟೇಟನ್ನು ಹೇಗೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಬೇಕೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ಮಾಡುವ ಬಡಜನಕ್ಕೆ ಯಾಂತ್ರಿಕ ದೋಣಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮೀನುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ಲಕ್ಷದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಸಾಲವಾಗಿ ಇವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಮಿಡ್‌ಡೇ ಮಿಲರ್ಸ್‌ಗಾಗಿ ಸುಮಾರು 32 ಲಕ್ಷದಷ್ಟು ಹಣ ಸರಕಾರ ಒದಗಿಸಿದೆ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಹಣ ಒದಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಣದಂತೆಯೇ ಮಹತ್ತರವಾದ ದೈಹಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಕಡೆಗೂ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕಾದುದು ಅತಿ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದುದು ಎಂದು ರಾಜ್ಯದ ಕೆಲವು ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಡೈರಿ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದೆ. ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪಡೆಯಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಸ್ತರಣೆಗಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಒದಗಿಸಿದೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮರೆತು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ನೋಡಿದರೆ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮರೆತಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಏನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ತಪ್ಪು. ತಿಳುವಳಿಕೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದ್ದು ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಾಂತ್ರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಸರಕಾರ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ, ನೀರಿನ ಸೌಕರ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಇರಿಗೇಷನ್ನಿಗಾಗಿ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ರೈತರಿಗೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪಂಪು ಸೆಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸರಕಾರ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರಕಾರ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಪರವಾಗಿ ಏನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡಿ ತಲೆತರಾಂತರದಿಂದ ನಾಗುವಳಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಿರುವ ರೈತನಿಗೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದೆ. ಉಳುವವನೇ ಭೂಮಿಯ ಒಡೆಯನಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಉಳುವವನಿಗೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಪರಿಹಾರ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದರು. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಬಲ್ಯನರ್ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಆಯವ್ಯಯ ಮುಂಗಡ ಪತ್ರಿಕೆ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ವಾಸ್ತವ ಸದಸ್ಯರು ಟೀಕೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಏನೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದು. ಏನ್ನು ಎಷ್ಟು ಭಾಗ್ಯವಂತ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಉಚ್ಚ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಅನೇಕರು ಎದ್ದೇಶಗಳಿಗೆ ಸಹ ಹೋಗಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಕಾರ್ಲೇಜು ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದ ಜನ ಇಂದು ಹೆಚ್ಚು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಇಂದು ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳು ಉತ್ತಮಗೊಂಡಿವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಏನೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಟೀಕೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನ ಸಂಪಾದನೆ ಎರಡು ಪಾಲು ಆಗಿದೆ. ಬೆಲೆ ಹೆಚ್ಚಾದರೂ ಕೂಡ ಅಕ್ಕಿ ರಾಗಿ ಜೋಳ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿ ಕೂಡ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಇಂದು ಜನರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ದುಡ್ಡು ಒಡೆದುತ್ತಿದೆ, ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮವಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನರಸಿಂಹನ್ ಅವರು ಟೀಕೆ ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ಈ ಬೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಕೂಲತೆ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಅವರ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಶಿಕ್ಷಣ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬದಲಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಇಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಶಾಲೆಗಳು ಇವೆ. ಆರೋಗ್ಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೂಡ ಎಲ್ಲ ಸೌಕರ್ಯ ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಮೊದಲು ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮಲೇರಿಯಾ ಹಾವಳಿ ಎಪರೀತವಾಗಿತ್ತು. ನ್ಯಾಷನಲ್ ಮಲೇರಿಯಾ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು. ಇಂದು ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾರ್ಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಐದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸರಕಾರದ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಟೀಕಿಸುವ ಸ್ವೇಚ್ಛತರು ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಬೇಕು ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಮಲೇರಿಯಾ ನಿರ್ಮೂಲನೆ ಮಾಡಿರುವುದೇ ರಿಂದ ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರ ಆರೋಗ್ಯ ಉತ್ತಮವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಡಿಸ್ಪೆನ್ಸರಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿ ಅನುಕೂಲತೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮರಣದ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಜನನ ಸಂಖ್ಯೆ ಪ್ರಮಾಣ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರ ಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮವಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಈ ಬೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಹಿತರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ಮೀಸಲಾಗಿ ಇಟ್ಟು ಸರಕಾರ ತಕ್ಕ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದೆ. ಮಲೇರಿಯಾ ರೋಗ ನಂಪುಣವಾಗಿ ನಿರ್ಮೂಲವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಅನೇಕ ಕಾಲು ರೋಗ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ. ಈ ಅನೇಕ ಕಾಲು ರೋಗ ಅಂದರೆ ಕಾಲು ದೊಡ್ಡದಾಗುತ್ತದೆ. ದಕ್ಷಿಣಕನ್ನಡ, ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ದಿಸ್ತ್ರಿಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ರೋಗ ಹಬ್ಬಿಕೊಂಡಿದೆ. ಐದು ಜನರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಈ ರೋಗ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ರಕ್ತದಲ್ಲಿಯೇ ದೋಷದಿಂದ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಆಣು ಮೂಲಕ ಈ ರೋಗ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ರಿಪೋರ್ಟ್ ಇದೆ. ವೆಸ್ಟ್ ಕೋಸ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕರಾಚಿಯಿಂದ ಕನ್ಯಾಕುಮಾರಿ ವರೆಗೆ ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ರೋಗ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಬೈಲು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಜನರಿಗೆ ಇದು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲು ನೂಕು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಸರಕಾರ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ನ್ಯಾಷನಲ್ ಮಲೇರಿಯಾ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂನಲ್ಲಿ ಸೊಳ್ಳೆಗಳು ಜೀವಿಯಂತೆ ಅವು ಮೊಟ್ಟೆ ಇದಲು ಕೊಳಚೆ ನೀರು ನಿಲ್ಲದಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ರೋಗ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ತರಹದ ಗುಳಿಗೆಗಳಿವೆ ಅದನ್ನು ಹನ್ನೊಂದು ಟಿಂಗು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಪುನಃ ಈ ರೋಗ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಸಂಶೋಧನೆಯಿಂದ ಕಂಡು ಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ರೋಗ ನಿರ್ಮೂಲನೆ ಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೆಲಸ ನಮ್ಮ ಸರಕಾರ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಅರೋಗ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡಲು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಸರಕಾರ ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ಯಾಕವಾದ ಈ ಕೆಲಸ ಸರಕಾರ ಮಾಡಿದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ 40-50 ಸಾವಿರ ಹೆನ್ರಿಪರ್ಸ್ ಇದ್ದಾರೆ ಅವರು ಯಾವ ಒಂದು ಆಸ್ಪತ್ರೆಯೇಷನ್ ಮಾಡಿಲ್ಲ, ತಮಗೆ ಹೆಚ್ಚು ತುಟ್ಟ ಭತ್ಯೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಅನ್ನ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಕೂಡ ಅವರು ರೈತರ ಸೇವೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಗೂ ಕಷ್ಟ ಇದೆ ಎಂದು ಅವರನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸದೆ ಸರಕಾರ ಅವರಿಗೂ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಇಂದು ಹೆನ್ರಿಪರ್ಗಳು ಸರಕಾರವನ್ನು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಹರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ನೂರ್‌ಯುನಾರಾಯಣ ಅಂಗಿ)

ಏತಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೊಬ್ಬರು ಭಾಷಣ ಮಾಡುವಾಗ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಿದರು. ಗೌರವ ಮಾಡಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಸರಕಾರ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವಂಥ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಸರಕಾರ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದೆ ಆದುದರಿಂದ ಚಳವಳಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರು ಮಾತನಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಸರಕಾರ ನ್ಯಾಯವಾದ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವಾಗ ಚಳವಳಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹಾಗೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಪೆನ್‌ಷನ್‌ ಅಪರ ಯಾವ ಚಳವಳಿ ಇಲ್ಲದೆ ಅವರು ಕೇಳದೆ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅಪರ ಕಷ್ಟ ಮನಗಂಡು ಪೆನ್‌ಷನ್ ಮೇಲೆ ತುಟ್ಟಭತ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಅನುಕೂಲತೆ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಶ್ರೀಮಾನ್ ನರಸಿಂಹನ್ ಅವರು ಹೇಗೆ ಮರೆತರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಸಭೆಯ ಮುಂಚೆ ಮಂಡಿಸಿದಂಥ ಅಮೃತ್ಯಯ ಅವಾಜು ಪತ್ರಿಕೆಯ ಮಂಡನೆ ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಶೆಟ್ಟರು ಸರಕಾರದ ಭಾಷಾ ಧೋರಣೆ ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡಿದರು. ಸರಕಾರವು ತ್ರಿಭಾಷಾ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾ ಸಚಿವರು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ತ್ರಿಭಾಷಾ ನೂತನದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೀ ಭಾಷೆ ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದೀ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಸು ಆಗದೇ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅಂಥ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ನಾಪಾಸಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ಎರಡು ಭಾಷೆ ಕಲಿಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಭಾಷೆ ಕಲಿಯಬೇಕು ಎಂದು ಸರಕಾರ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದೆ ಎನ್ನುವ ನೀತಿಯನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಒಟ್ಟು ಮೂರು ಭಾಷೆ ಕಲಿಯಬೇಕು ಎಂದು ಧೋರಣೆ ಇದೆ. ಒಂದು ಮಾತೃ ಭಾಷೆ, ಒಂದು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಹಿಂದೀ ಭಾಷೆ ಕಲಿಯಬೇಕು. ಹಿಂದೀ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೇ ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಪಡೆಯಬೇಕು ಎಂದು ನಿರ್ಧರವಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಅಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲ. ಆಂಧ್ರದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೀ ಭಾಷೆ ತಿಳಿಯಬೇಕು ಎಂದು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರುವುದಕ್ಕೆ ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಸರ್ಕಾರದ ಧೋರಣೆ ಕುರಿತು ಅಡಿದಂಥ ಮಾತುಗಳು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಅಥವಾ ರಾಜ್ಯದ ಭಾವೈಕ್ಯತೆಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂಥ ಮಾತುಗಳು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಬೇಡ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಕೇಂದ್ರ ವಿದ್ಯಾ ಸಚಿವರೂ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಅವರು ವೈಸ್ ಛಾನ್ಸಲರುಗಳ ಕಾನ್‌ಫರೆನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತ ಹೇಳಿದರು, ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಕಲಿಸುವಂಥ ಕ್ರಮ ಈಗ ಸಡಿಲವಾಗುತ್ತಿದೆ, ಹೀಗಾಗಬೇಕು; ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಬಿಗುವಾಗಿ ನಾವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಡಬೇಕು, ಹಾಗೆ ಹೇಳಿ ಕೊಡಬೇ ಇದ್ದರೆ. "We will be going back to Eighteenth Century", ಎಂಬುದಾಗಿ ಕೇಂದ್ರ ವಿದ್ಯಾ ಸಚಿವರು ವೈಸ್ ಛಾನ್ಸಲರುಗಳ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಬೇಡ ಎನ್ನುವಂಥ ಮಾತನ್ನು ಯಾರೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಜ್ಞಾನ ಬೇಕು. ಆದರೆ ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ವಿಷಯವನ್ನು ಬೆನ್ನಾಗಿ ಗ್ರಹಣ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಅವನ ಮಾತೃಭಾಷೆ ಅಥವಾ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಬೋಧಿಸುವವರೂ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಆ ತತ್ವವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದೆ.

ಇವೊತ್ತು ಕಾರಣವು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಕನ್ನಡ ಬೋಧಕ ಭಾಷೆಯಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಒಂದುಕಡೆ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಹೆತ್ತವರು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ 33 ಸಾವಿರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪಾಠ ಕಲಿಯುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ 500. ಇವರಲ್ಲಿ 450 ಜನ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು; ಮಹಾರಾಣಿ ಕಾರ್ತಿಕೇಯವರು. ಎರಡು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಕ್ಲಾಸುಗಳಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನ ತರಗತಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತೋರುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಟೀಕಿಸಿ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರ ತನ್ನ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದೆ. ಯಾವುದು ದೇಶಕ್ಕೆ, ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹಿತವಾದೀತೋ ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಇಳಿಸುತ್ತ ಹೇಳುತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಭಾಷೆಯೇ ಸಂಪರ್ಕ ಭಾಷೆಯಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತನ ಅಥವಾ ರಾಷ್ಟ್ರ ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ಎರಡೈವಾದ ಮಾತಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ಸ್ನೇಹಿತರು ಹೇಳಿದಂತೆ ನಮ್ಮ ಮಾತೃ ಭಾರತದ ಪ್ರತೀದಿಯಾಗಿ ರಷ್ಯ ದೇಶಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಮತಿ ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಪಂಡಿತ್ ಅವರು ಹೋದಾಗ ತಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಕ್ರೆಡೆನ್ಷಿಯಲ್ ವಗೈರೆ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದು ರಷ್ಯ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಅದನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹಿಂದಿ ಭಾಷೆ

ಯಲ್ಲ ಬರೆದು. ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಹಿಂದಿಯಲ್ಲ ಬರೆದು ಕೊಟ್ಟದ್ದನ್ನು, ಬರೆದು ಕೊಟ್ಟದ್ದು ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಇನ್ನೂ ಉತ್ತಮವಾದ ಹಿಂದಿಯಲ್ಲ ತಿದ್ದಿದರು ಎಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಮಾತುಗಳೆಲ್ಲ ಸತ್ಯವಿರಬಹುದು, ಇಲ್ಲವೆ ಇರಬಹುದು. ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ಗಿಂತ ನಮ್ಮ ಅಧಿಕೃತ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರೊಬ್ಬರು ಎಫ್. ಆರ್. ಸಿ. ಎಸ್. ಒಡಲು ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಅವರು ವೈ. ಎಂ. ಸಿ. ಎ. ದಿಂದ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವಾಗ ಭಾರತದ ಇತರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು, ಅಭಿಕ್ರಮದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು, ಬಾಕಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಇದ್ದರು. ಒಟ್ಟಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಅವರವರಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಅವರ ದೇಶಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದರು, ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಭಾರತೀಯರಾದ ನಾವು ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದರೆ ನಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ನನಗೆ ಬಹಳ ನಾಚಿಕೆ ಆಯಿತು ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಸರ್ಕಾರ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅಧಿಕೃತ ಭಾಷೆ ಹಿಂದಿ ಆಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ಅದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಯಾರೂ ಟೀಕೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಈ ರೀತಿಯ ಚಳುವಳಿಯನ್ನು ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊರಬೇಕು ಎಂದು ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದರು. ಹೊರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ರಾಷ್ಟ್ರ ಭಾಷೆ ಆಗಬೇಕು ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವುದು ಎಷ್ಟು ಮುಂದೆ? ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ, ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಭಾರತದ ವಿವಿಧ ಭಾಗಗಳಿಂದ ಎಷ್ಟು ಮಂದಿ ಬರುತ್ತಾರೆ, ಸರ್ಕಾರ ಕೆಲಸವನ್ನು, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪಡೆದು ಕೊಳ್ಳಲಕ್ಕೆ ಅಂಥವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ರಾಷ್ಟ್ರ ಭಾಷೆಯಾಗಬೇಕು ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅಫಿಷಿಯಲ್ ರಾಂಗ್ವೇಜ್ ಆಕ್ಟ್‌ನಿಂದ ಏನೂ ತೊಂದರೆ ಇಲ್ಲ, ಸಂಸತ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಿರುವ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತು ಇದೆಯಲ್ಲ ಆದರೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಸೇರುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹಿಂದಿ ಕಲಿಯಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕೇಂದ್ರದ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಸೇರುವವರಿಗೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ಅನಾನುಕೂಲವಾಗಬಹುದು ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹಿಂದಿಯನ್ನು ಅಧಿಕೃತ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಯಾವುದು ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರ ಭಾಷೆಯಾಗಬೇಕು, ಅಥವಾ ಅಧಿಕೃತ ಭಾಷೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಆಗಬೇಕು ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವಾಗ microscopic percentage of population, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ನೌಕರಿಗಳಿಗೆ ಸೇರುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವವರು, ಯಾವುದನ್ನು ಅಧಿಕೃತ ಭಾಷೆ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಯಾವುದರಿಂದ ಅನಾನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅಧಿಕೃತ ಭಾಷೆಯನ್ನು ನಾವು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇಂದ್ರದ ನೌಕರಿಗೆ ಹೋಗುವವರು ಒಂದು ಬಣ್ಣವನ್ನು ಕಂಡರೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ರಾಷ್ಟ್ರ ಧ್ವಜದಲ್ಲಿರುವ ಬಣ್ಣವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ? ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾವು ಭಾಷಾ ವಿಷಯವನ್ನೂ ದೋಷನೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಂದ ಚಳುವಳಿ ಆಗಿದ್ದರೆ ಅದ ತಪ್ಪು ತಿಳುವಳಿಕೆಯಿಂದ ಆಗಿದೆ ಎನ್ನುವಂಥ ಮಾತನ್ನೂ ನಾವು ಒಪ್ಪಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಘಟನೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ತಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ, ಅಧಿಕೃತ ಭಾಷೆ ಹಿಂದಿ ಎಂದು. ಅದನ್ನು ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಅನುಕೂಲತೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದೆ; ಹಿಂದಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಅನುಕೂಲತೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದ ನೂತನ ಏಜೆಂಟೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಆಯುಷ್ಯಯು ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಚಳುವಳಿಯ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಪೊಲೀಸಿನವರಿಂದ ಗಲಭೆ ಆಯಿತು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದರು. ಅದು ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಮಾತು. ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ನನಗಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಆಗಬಾರದಂಥ ಘಟನೆಗಳು ಆಗಿ ಹೋದುವು, ಪೊಲೀಸಿನವರನ್ನು ದೂರಿ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸರಹಂಹ್ ಅವರು ಹೇಳಿದರು, ಕಾಸನದಲ್ಲಿ ಗಲಭೆ ಆಯಿತು, ಪೊಲೀಸಿನವರು ಏಕೆ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಹುಡುಗರು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಪೊಲೀಸಿನವರು ಇದ್ದುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ನೋಡಿ, like a red rag to a bull. ಹುಡುಗರು ಕೆರಳಿರಬಹುದು ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನೂ ಕೇಳುತ್ತೇವೆ.

Sri V. SRINIVASA SHETTY.—Without taking to force, is there no method of controlling these things even by the police?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣ ಅಡಿಗ.—ಅದುರಿಂದ ಪೊಲೀಸಿನವರು ಹೋಗಬಾರದು ಎಂದು ನನ್ನ ಮಿತ್ರರು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಪೊಲೀಸರು ಹೋಗಬೇಕು. ಅವರು ಹೋದ ಮೇಲೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು, ಎಷ್ಟು ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಆನಮಸ್ಯೆ, ಎದುರಿಸಿದಾಗ ಹೇಳಬೇಕು. ನಾವು ದೊರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ? ನಾವು ಯಾರೂ ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದವರಲ್ಲ. ಅವರು ಮಾಸ್ತಿದ್ದು ತಪ್ಪಿದ್ದಿರಬಹುದು. ತಪ್ಪು ಎಂದೂ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ಅಧಿಕಾರ ಎಲರಿ ಹೋಗಿ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಹೊಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಇಬ್ಬರು ಮೂವರಿಗೆ, ಕಪ್ಪು ಅಂಗಿಯವರಿಗೆ ಹೊಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಬಳಿ ಅಂಗಿಯವರಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ಬದ್ಧಿರಬಹುದು. ಇಂಥ ಪ್ರಮಾದಗಳು ಹೊಸದೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯ ಚಳುವಳಿಯನ್ನು ಆರಂಭ ಮಾಡಿದರೆ ಚಳುವಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಡದವರಿಗೂ ಹೊಟ್ಟೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ, ಸಂಬಂಧಪಡದವರ ಸ್ವತ್ತುಗಳು ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತವೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಿದ್ದೂ ಚಳುವಳಿಯನ್ನು ಆರಂಭ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ರಾ ಪ್ರಕಾರ ನ್ಯಾಚುರಲ್ ರಾ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಆರಂಭ ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ಗಿರ್ದ ಅಗುತ್ತದೆ.

Sri V. SRINIVASA SHETTY.—Am I to understand that the police were wrong in Hassan and right in Bangalore ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣ ಅಡಿಗ.—ಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಿವ್ಯಾಧಿಗಳ ಆರಂಭ ಗುಂಪುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಂಡಕ್ಕೆ ಎನ್ನೊಂದು ತಂಡವರು ಹೊಡೆದು; ಪೊಲೀಸಿನವರು ಅಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಹೇಳುವುದು ಸು. ೨೦ ಅಂತ್ ಆರ್ಷ್ ಸಿಟಿಯೇಷನ್ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಶೆಟ್ಟರ ಹುಡುಗರನ್ನು ಹಾಸನದ ಹುಡುಗರು ಹೊಡೆದರು ಎಂದರೆ ಕಂಪ್ಲೇಂಟ್ ಕೊಡಬೇಕೇ ಅಥವಾ ಪೊಲೀಸಿನವರು ತಾವಾಗಿಯೇ ಹೋಗಿ ಮಧ್ಯೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಬೇಕೇ? ಪೊಲೀಸಿನವರೇ ಹೋಗಿ ಮಧ್ಯೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಬೆಂಗಳೂರು ಗಲಭೆಯಲ್ಲಿ ಪೊಲೀಸಿನವರು ಅದನ್ನು ಹತ್ತೊಳಿಗೆ ತರಲು ಹೋದದ್ದು ತಪ್ಪೇ? ಪ್ರಿವೆಂಟಿವ್ ಆಕ್ಶನ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದಾಗ, ಹುಡುಗರು ಎಲ್ಲ ಗಲಭೆ ಪುರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಊಹಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರೆ, ಏಕೆ ಬಂದರು ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ನರಸಿಂಹನ್ ಅವರು ಕೇಳಿದರು. ಈ ರೀತಿ ಟೀಕೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಸುಗಮವಾದ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಸಹಕಾರಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವಂಥ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಏಳು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಪೊಲೀಸನವರಿಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಟೀಕೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು. ಅವರಿಗೆ 7 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದು ಕಡಮೆ, ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಲಾಠಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೊಡೆಯಲಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲ, ಶಾಂತಿ ಕಾಪಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹಾ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಟ್ರಾಫಿಕ್ ಡಿಬಾರ್ತ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಎಷ್ಟು ಜನ ಕಾನ್‌ಸ್ಟೇಬಲ್‌ಗಳಿದ್ದರು, ಇವೊತ್ತು ಎಷ್ಟು ಜನರಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. 25 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ತಿದ್ದುಪಾಟಾಗಿತ್ತು. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಹೇಗೆ ಟ್ರಾಫಿಕ್ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಮಾಡುವುದು? ಜನರನ್ನು ಹೊಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಪೊಲೀಸಿನವರನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಿಲ್ಲ, ಜನರ ಸೇವಕರಾಗಿ ಅವರಿದ್ದಾರೆ. ನಿನ್ನೆ ಶಾಸಕರ ಭವನದ ಬಳಿ ಒಬ್ಬ ಡಾಕ್ಟರು ಬಂದು ಅವರ ಕಾರನ್ನು ಬೀಗ ಹಾಕಿ ಭವನದ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಭವನಸೊಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ರಾತ್ರಿ ಹತ್ತೂವರೆ ಗಂಟೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಹೋಗಿದರು. ಪೊಲೀಸಿನವರಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಹೇಗೆ ಅವನ್ನು ಪತ್ತೆಮಾಡುವುದು? ಕಾರಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಬೇಕು. ಕಾರು ಕಳ್ಳರು, ಬೈಸಿಕಲ್ ಕಳ್ಳರು ಬೇಕಾದಷ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ಒಳ್ಳೆಯ ಡೈನ್ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ನಾಗರಿಕರಂತೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಮಾಡುವ ಕಳ್ಳತನ ಮುಂತಾದ್ದನ್ನು ಪತ್ತೆಮಾಡಲು ಪೊಲೀಸರ ಸಹಾಯ ಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನರಕಾರ ಪೊಲೀಸರು ಐರಾಬೆಗೆ 7 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿರುವುದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀ ನರಸಿಂಹನ್‌ವರು ಟೀಕೆಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಹಣ ಕಡಮೆ, ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚುಬೇಕು. ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದೇ ಪೊಲೀಸರ ಕರ್ತವ್ಯ. ಸೇವಕರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಪೊಲೀಸಿನವರಲ್ಲಿ ಬರುವಂತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡಬೇಕು.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಏನೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಹಾಗೂ ಕಾರ್ಯಾಂಗ ಮಿಗಡಣೆಯಾಗಿದೆ, ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿದೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಉಳಿಯಬೇಕಾದರೆ ರೂಢಿ ಆಫ್ ಲಾ ಚೆನ್ನಾಗಿರಬೇಕು. ನ್ಯಾಯಾಸ್ಥಾನಗಳು ಜನರ ಕರ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಇದೆ. ಮಾರಿಗಂದರೂ ದೊರೆಯಬೇಕಾದ ಪ್ರಮೋಷನ್ ದೊರೆಯದಿದ್ದರೆ

ಯಾವುದಾದರೂ ಹಕ್ಕುಭಾಧ್ಯತೆಗೆ ಲೋಪ ಬಂದಿದ್ದರೆ ಜನರು ನಾಯಾಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ನ್ಯಾಯಾಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಣೆಮಾಡುವುದು ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಹಿಂದೆ ಸರಕಾರದ ಕೈ ನ್ಯಾಯಾಂಗದಲ್ಲಿತ್ತು. ಈಗ ನ್ಯಾಯಾಂಗವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಮಾಡಿರುವಾಗ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಆಫ್ ಜಸ್ಟಿಸ್ ಹೇಗೆ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಈಗ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಲವು ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳಿವೆ, ಹಿಂದೆ ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಇಂದು ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುವವರಿದ್ದಾರೆ. ಹೊಸದಾಗಿ ಕೋರ್ಟುಗಳು ಎಷ್ಟೋ ಆಗಿವೆ, ಆದರೆ ಅವನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಕಟ್ಟಡಗಳಿಲ್ಲ, ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅನೇಕ ಕಡೆ ಈ ಅಭಾವವಿದೆ, ಒಂದು ಕಡೆ ನಿಸನ್ ಹಟ್ ನಲ್ಲಿ ಸಿವಿಲ್ ಕೋರ್ಟು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಮುನ್ಸಿಫರಿಗೆ ಕೂಡಲು ರೂಮಿಲ್ಲ, ವಕೀಲರು ಕಟ್ಟಿಗಾರರು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲ, ಕುರ್ಚಿಗಳು ಸಾಲದೆ ಮುರ:ಕಲು ಕುರ್ಚಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿರುತ್ತಾರೆ, ಈ ರೀತಿ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿದೆ, ಹೀಗಿರುವಾರದು. ಕಳೆದ ಸಾರಿ ಆಯವ್ಯಯವನ್ನು ಮುಂದನಮಾಡಿದಾಗ ಇದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪವಾಡಿದ್ದೆ. ಅರ್ಧ ಸಚಿವರು ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿರುವ ಕೋರ್ಟುಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡುಬರುವ ಸಾಹಸಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಸಿವಿಲ್ ಕೋರ್ಟುಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನೊದಗಿಸಲು ಈ ದಿವಸ ಕೂಡ ಬಜೆಟ್ ನಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಖಣ ಒದಗಿಸಿಲ್ಲ. ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಕೋರ್ಟುಗಳಿಗೆ 10 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒಂದು ಕಡೆ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟಂತೆ ಕಾಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟೇ ಮೊಸುಗಿಟ್ಟಿರುವುದು, ಇಡೀ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಕೋರ್ಟು ಕಛೇರಿ ಕಟ್ಟಡಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಡದ ಸೌಕರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಈ 10 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಮಾತ್ರ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಪಿಲ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಬಂಟವಾಳ ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಒಂದು ಮುನ್ಸಿಫ್ ಕೋರ್ಟು ಆಯಿತು. ಸ್ವಂತ ಕಟ್ಟಡ ಅದಕ್ಕಿಲ್ಲ, ಇವತ್ತಿನವರೆಗೂ ಅದನ್ನು ಒಂದು ಪಂಚಾಯಿತಿ ಚಾವಡಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬೆಳತಂಗಡಿಯಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಪಿ.ಡಬ್ಲ್ಯು. ಆಫೀಸಿನ ಒಂದು ನಣ್ಣ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಕೋರ್ಟು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಕಟ್ಟಡ ಸರಿಯಾದ್ದಿದ್ದಿದ್ದರೆ ನ್ಯಾಯ ಹೇಗೆ ದೊರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯ? ಸತ್ಯ ಹೇಳಬೇಕೆಂಬ ಹಂಬಲ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯ ನಮ್ಮ ಹೈಕೋರ್ಟನ್ನು ನೋಡಿ, ಅನ್ಯಾಯಮಾಡಬಾರದು, ಸತ್ಯವೇ ಹೇಳಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ರೇರೇಪಣೆಯಾಗುವಂತೆ ಅಂಥ ಭಾವನೆ ಬರಲು ಸಹಾಯಕವಾಗುವಂಥ ಕಟ್ಟಡ ಇದೆಯೇ? ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ವಾತಾವರಣ ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕು. ಆ ರೀತಿ ನಮ್ಮ ಹೈಕೋರ್ಟಿನ ಕಟ್ಟಡ ಇದೆಯೇ? ಇದನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು. ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರಿದ್ದ ಸ್ಥಳ ಅದು ಎಂದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದರು, ಇರಬಹುದು. ಎಂದು ರಾಜ್ಯ ದೊಡ್ಡದಾಗಿದೆ, ಎಷ್ಟೋ ಮಂದಿ ಕೋರ್ಟುಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ, ಎಷ್ಟು ವಕೀಲರಿದ್ದಾರೆ, ಕೇಸುಗಳೆಷ್ಟು ಬರುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಹೈಕೋರ್ಟಿನ ಸಹಲನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಭವ್ಯವಾದ ಕಟ್ಟಡ ಮಂಗಳೂರಿನ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಮತ್ತು ಸೆಷನ್ಸ್ ಜಡ್ಜ್ ಕೋರ್ಟಾಗಿದೆ. ಸಭಾಭವನ ಗಂಭೀರವಾಗಿದ್ದರೆ ಸತ್ಯ ಹೇಳಬೇಕೆಂಬ ಭಾವನೆ ಬರುತ್ತದೆ, ನ್ಯಾಯ ದೊರೆಯುತ್ತದೆಂಬ ಭಾವನೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆ ರೀತಿಯ ಪ್ರಚೋದನೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಹೆಚ್ಚು ಕೋರ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೈಕೋರ್ಟಿನ ಕಟ್ಟಡ ಬಹಳ ಬೆನ್ನಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ, ಮತೊಂದು ಕಟ್ಟಡ ಹೈಕೋರ್ಟಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಶ್ರೇಷ್ಠ ನ್ಯಾಯಾಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ರೆಪ್ಪಾಯಿಂಟ್ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಾಂಗ ಬೇರೆಬೇರೆ ಇರುವಾಗ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಕಟ್ಟಡ ಅದಕ್ಕೆ ಒದಗಿಸಿಲ್ಲ, ಹೈಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿರುವ ಕಟ್ಟಡದಲ್ಲಿ ಪಿ ಎನ್. ಸಿ ಆಫೀಸಿದೆ. ಹೈಕೋರ್ಟಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ. ಒಂದು ಕಟ್ಟಡವನ್ನೇಕೆ ಸರಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ? ಹಿಂದೆ ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಾಂಗ ಬೇರೆ ಇಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಬ್ರಿಟಿಷರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೊಂಬಾಯಿ, ಕಲ್ಕತ್ತಾ ಮುಂತಾದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಂಥ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಹೈಕೋರ್ಟಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಸೆಕ್ರೆಟೇರಿಯಟ್ ಕಟ್ಟಡಕ್ಕಿಂತ ವೈಭವಯುತವಾದ ಉನ್ನತವಾದ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ಇಲ್ಲಿ ಸೆಕ್ರೆಟೇರಿಯಟ್ ವಿಧಾನಸಭಾದಲ್ಲಿದೆ, ಹೈಕೋರ್ಟು ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಮನೆಹಲ್ಲಿದೆ. ಇದು ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವಿರುವಾಗ ರೂಲ್ ಆಫ್ ರಾ ಸರಿಯಾಗಿರಬೇಕಾದರೆ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಕಟ್ಟಡವಿರಬೇಕಾದ್ದು ಅಗತ್ಯ.

3-15 P. M.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಪಿ. ಎಲ್. ಶಾಸ್ತ್ರಿ (ನಾಮ ನಿರ್ದೇಶ ಹೊಂದಿದವರು).—ಈಗ ಹೈಕೋರ್ಟಿರುವ ಜಾಗ ಸುಮಾರು 60 ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರಭುತ್ವ ಸ್ಥಾನವಾಗಿತ್ತು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ನೂರ್ಯನಾರಾಯಣ ಅಡಿಗ.—ಸೆಕ್ರೆಟೇರಿಯೆಟ್ ಅಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಸೆಕ್ರೆಟೇರಿಯೆಟ್ಗೆ ಉತ್ತಮವಾದ ಸ್ಥಾನ ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡರು. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಶ್ರೇಷ್ಠ ನ್ಯಾಯಾಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸುಂದರವಾದ ವಿಶಾಲವಾದ ಕಟ್ಟಡದ ಸೌಕರ್ಯ ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ. ಹಣವೆಲ್ಲಾ ಇದಕ್ಕೆ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿಲ್ಲ ಎಂದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಜವಾಬು ಇಷ್ಟೆ, ಹಣ ಇಲ್ಲ. ಅಂತ ಅನುಷ್ಠಾನವಾದ, ಅನವಶ್ಯಕವಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಹಣ ಇಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ, ಒಂದು ಕೋಟಿ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟಲಕ್ಕೆ, ಮೋಟಾರು ಕಾರುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಲಕ್ಕೆ ಸಾಲ ಕೊಡಲಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಕಮರ್ಷಿಯಲ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನ ಅಫೀಸಿನ ಕಟ್ಟಡಕ್ಕೆ 15 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ವಿನಿಯೋಗಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಈ ನ್ಯಾಯ ಬೃತಗೆ ಬೇಕಾದದ್ದು ಕ್ಯಾಪಿಟಲ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್ ಮಾಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೂ ಮೈಸೂರು ಹೈಕೋರ್ಟಿಗೆ ಒಂದು ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂಬ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನ ವನಾದರೂ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳವರು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಈಗ ಇರುವ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಕಟ್ಟಡದಲ್ಲಿ ಆರಾರ ಕಚೇರಿ ಇತ್ತು, ಎಂದು ಹೇಳಿದರು, ಅವರಿಗೆ ಹೈಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಬರಲಿಲ್ಲ, ಅವರು ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಾ ಇತ್ತು, ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಹೈಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗ, ಜಡ್ಜ್‌ನ ಅವರ ಟೇಬಲ್‌ನಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಎಂತಹ ವಾತಾವರಣ ಇದೆ ಎಂಬುದು. ಮುಖ್ಯ ದ್ವಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಾಗ ಅದು ಒಂದು ಗುಹೆಗೆ ಹೋಗುವ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಪಿ. ಎಂ. ಶಾಸ್ತ್ರಿ.—ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವಂತಹ ಭವ್ಯವಾದ, ಸುಂದರವಾದ, ಉತ್ತಮವಾದ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಇರತಕ್ಕ ಸ್ಥಳ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಒಂದು ಪ್ರಭುತ್ವ ಸ್ಥಾನವಾಗಿತ್ತು ಅಂತ ಹೇಳಿ ಅವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದು ಕೊಟ್ಟೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಹೈಕೋರ್ಟಿಗೆ ವಾದ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದು, ಹೋಗದೆ ಇರುವುದು ಅಪ್ರಕೃತ ವಿಚಾರ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ನೂರ್ಯನಾರಾಯಣ ಅಡಿಗ.—ಸ್ವತಃ ಅವರು ನೋಡಿದ್ದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಾ ಇತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ. ಆ ಸ್ಥಾನ ವಿಕವಾದಿತ್ಯನ ಅಸ್ಥಾನದಂತೆ ಉತ್ತಮವಾಗಿದ್ದಿರಬಹುದು ಇರಲಿ. ಕಟ್ಟಡ ಈಗ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇರುವಾಗ, ಆ ಕಟ್ಟಡದಲ್ಲಿ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಸೆಮಿನಾರ್ ಮತ್ತೊಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಹೈಕೋರ್ಟಿಗೆ ಗೌರವವನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಹಾಗಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಅದನ್ನೇ ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸಬಹುದು; ಸುಂದರಗೊಳಿಸಬಹುದು, ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿರುವಂತಹ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರುಗಳಿಗೆ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವಂತಹ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಮಾಡಿ ಕೊಡಬಹುದು ಅನ್ವಯವಂತಹ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಯವರಿಗೆ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಮಲ್ಟಿಸ್ಟೋರೀಡ್ ಬಲ್ಡಿಂಗ್ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಹಿಂದೆ ವಿಧಾನ ಸೌಧ ಕಟ್ಟುವಾಗ ಇದನ್ನು ಯಾರು ಕಟ್ಟಿಸಿದರೋ ಅವರು ಹಣ್ಣುಪೊಲೆ ಮಾಡಿದರು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದರು, ಇಂದಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ, ಇಂತಹ ಒಂದು ದೂರದರ್ಶಿತ್ವ ಅಗತ್ಯವಾಗಿತ್ತು ಎಂಬುದು ವೈದ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ವಿಧಾನ ಸೌಧವನ್ನು ಕಟ್ಟದೇ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಸೆಕ್ರೆಟೇರಿಯೆಟ್ ಗಿಡದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಅದೇ ರೀತಿ ಹೈಕೋರ್ಟಿಗೂ ಕೂಡ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಾ ಇತ್ತು, ಆದ್ದರಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ, ಹಾಗಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಇರುವುದನ್ನೇ ಉತ್ತಮ ಕಟ್ಟಡವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಭವ್ಯವಾಗಿಸಬೇಕೆಂಬ ಮಾತನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಫಾರ್ಮಲೈಸರ್ ಪ್ಲಾಂಟ್ ಬರುತ್ತದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ನೀರಿನ ಪೂರೈಕೆಯಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಅದರ ಸಲುವಾಗಿ 72 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಇವತ್ತಿನ ಬಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಕಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಸಂಬರಾಯಿಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅನುಕೂಲತೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಬಾಯಾರಿಕೆಯಿಂದ ಕೊಳಲುವ ಜನಕ್ಕೆ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಬಾವಿಯನ್ನು ತೆಗೆಸುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇಲ್ಲ. ಫರೈಸರ್ ಪ್ಲಾಂಟ್ ಬರುವ ಮುನ್ನ ಈ ವಿರ್ಪಾಡವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇ ಅದರ ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಬೇಕಾದ ವಿಚಾರವಾದೀತು. ಫಾರ್ಮಲೈಸರ್ ಪ್ಲಾಂಟ್ ಶುರು ಮಾಡಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಾಗ ನೀರೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ನೀರಿನ ಮೂಲ

ಹುಡುಕುವಂತಹ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡದೇ ಸೂಕ್ತವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಉಡುಪಿಯಲ್ಲಿ ವಾಟರ್ ಸಪ್ಲೈ ಸ್ಕೀಂನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ 22 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ನಗರ ಸಭೆಯವರು ನಾವರ್ಜುಕರಿಂದ ಎತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಅಂಶ ವೆಚ್ಚವಾಗಿದೆ, ಇನ್ನು ಹಣ ಇಲ್ಲ, ಕೆಲಸ ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಪಿ. ಡಬ್ಲ್ಯು.ಡಿ. ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಪೈಪು ರೈನು ಎರ್ರಾ ಹಾಕಿ ಆಯಿತು. ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಬರಬೇಕಾದ ಹಣ ಬರದೇ ಇದ್ದಿದ್ದರಿಂದ ಕೆಲಸ ನಿಲ್ಲಿಸುವಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾರದ್ದು, ಸರ್ಕಾರದವರು ಉಡುಪಿ ವಾಟರ್ ಸಪ್ಲೈಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಹಣವನ್ನು ಪಿ. ಡಬ್ಲ್ಯು.ಡಿ. ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮುಂದುವರಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ ಎಂದರೆ ಹಿಂದಿನ ಮೈಸೂರು ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕು ಹೆಡ್ ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್‌ನಲ್ಲೂ ಶುದ್ಧವಾದ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದೆ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಹಿಂದಿನ ಅಡಳಿತ ನಡೆಸಿದವರನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಿಂದ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಆ ರೀತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಳಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇರತಕ್ಕ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲೂ ಕೂಡ ನೀರಿನ ಪೂರೈಕೆ ಇಲ್ಲ. ಮಳೆ ನೀರು 120 ಇಂಚು ಬರುತ್ತದೆ; ಅದು ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ನಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಸ್ಥಳದವರಿಗೆ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಸರಬರಾಿಯು ಇಲ್ಲ, ಜನ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಎಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಶೇಕಡ ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಜನರೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಕುಂದಾಪುರ, ಕಾರ್ಕಳ, ಪುತ್ತೂರು ಮುಲ್ಕಿ, ಮೂಡಬಿದ್ರೆ, ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆ ನೀರಿನ ಸರಬರಾಿಯು ಮಾಡಲು ಹಿಂದಿನ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಅವುಗಳು ಟೌನ್‌ಗಳಾದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಶೇಕಡ 50 ರಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದರ ನಮ್ಮ ಸುದ್ದೆವದಿಂದ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನ್ಯಾಷನಲ್ ರೂರಲ್ ವಾಟರ್ ಸಪ್ಲೈ ಸ್ಕೀಂ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಕಾರ 20 ಸಾವಿರ ಪ್ರಜಾ ಸಂಖ್ಯೆಗೂ ಕಡಿಮೆ ಇರತಕ್ಕ ಎರ್ರಾ ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೂ ಅದನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿ 10 ಪರ್ಸೆಂಟ್‌ನ್ನು ಪಂಚಾಯ್ತಿಯವರು ಅಥವಾ ಊರಿನವರು ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕು ಉಳಿದ 40 ಪರ್ಸೆಂಟ್‌ನ್ನು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮತ್ತು 50 ಪರ್ಸೆಂಟ್‌ನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಪ್ರಕಾರ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಎರ್ರಾ ತಾಲ್ಲೂಕು ಕೇಂದ್ರಗಳು, ಜನ ನಿಬಿಡವಾದ ಪಟ್ಟಣಗಳಾದ ಕುಂದಾಪುರ, ಪುತ್ತೂರು, ಕಾರ್ಕಳ, ಮುಲ್ಕಿ, ಮೂಡಬಿದ್ರೆ, ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡುವ ಒಂದು ಸೌಜನ್ಯವನ್ನು ಇವತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಸ್ತ್ರೀಮನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಜಾರಿಗೆ ತರುವಂತಹ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರೂ ಕೂಡ ಅಭಿನಂದನೆ ಕೊಟ್ಟವರು ಇಲ್ಲ. ಟೀಕೆ ಮಾಡುವಂತಹದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ, ಅಭಿನಂದನೆ ಮಾಡುವಂತಹದು ಅಲ್ಲ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರು ಹೇಳಬಹುದು. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ತ್ರೀವಾನ್ ನರಸಿಂಹನರವರು ಈ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ರತಕ್ಕ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಇತರ ಕೆಲವು ರಾಜ್ಯಗಳ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳೊಡನೆ ಹೋಲಿಸಿದರು. ಈ ಹೊತ್ತು ಆಂಧ್ರ, ಅಸ್ಸಾಂ, ಗುಜರಾತ್, ಕೇರಳ, ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶ, ಮದ್ರಾಸ್ ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ, ಪಂಜಾಬ್ ಇತ್ಯಾದಿ ರಾಜ್ಯಗಳ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯ ಜನ ಸಂಖ್ಯೆ, ಅಲ್ಲಿ ಬರತಕ್ಕ ರವಿನೂ, ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿನ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಕೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಅಷ್ಟೇನೂ ವಿಷಾದಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಾವಿನ್ನೂ ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ರಾಜ್ಯಗಳ ರವಿನೂ, ಏನಿದೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್ ಏನಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ—ಆಂಧ್ರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆ ಉತ್ಪನ್ನ ಮತ್ತು ಅದರ ಬರ್ಚನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಲೆಗೂ 56 ರೂಪಾಯಿನ ವರಮಾನವಿದ್ದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಲೆಗೂ 56 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಅಕ್ರಾಮಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಲೆಯು ವರಮಾನ 75 ರೂಪಾಯಿಗಳಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಲೆಗೂ ಬರ್ಚಾಗುತ್ತಿರುವುದು 75 ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಗುಜರಾತಿನಲ್ಲಿ ತರಾ ಆದಾಯ 82 ರೂಪಾಯಿಗಳಿದ್ದರೆ, ತರಾ ವೆಚ್ಚ 72 ರೂಪಾಯಿಗಳಿವೆ. ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ತರಾ ಆದಾಯ 77 ರೂಪಾಯಿಗಳಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಿ ತರಾ ವೆಚ್ಚ 84 ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಅಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಬೋಲತಾ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ತರಾ ಆದಾಯ 54 ರೂಪಾಯಿಗಳು—ತರಾ ವೆಚ್ಚ ಬರ್ಚೊ ಕೂಡಾ ಅಷ್ಟೇ ಇದೆ. ಇನ್ನು ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ತರಾ ಆದಾಯ 73 ರೂಪಾಯಿಗಳು, ತರಾ ವೆಚ್ಚ 72 ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಅಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ 74 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸರ್‌ಪ್ಲಸ್ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಆಯಿತು. ಇನ್ನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ತರಾ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಮೂರ್ಯನಾರಾಯಣ ಅಡಿಗ)

ವರಮಾನ 86 ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಅಲ್ಲ ತರಾ ಒಂದಕ್ಕೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ವೆಚ್ಚ 81 ರೂಪಾಯಿಗಳು. ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಹಾಲ ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ನಾವು ನೋಡಿದರೆ ಜನವೊಂದಕ್ಕೆ 83 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಅದಾಯವಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಜನವೊಂದಕ್ಕೆ 81 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಪಂಚಾಬನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅಲ್ಲಿ ಜನವೊಂದಕ್ಕೆ 37 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಅದಾಯವಿದ್ದರೆ ಜನವೊಂದಕ್ಕೆ 34 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಒಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ನಾವು ಅಂದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಮೂಲೋ ಅಥವಾ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲೋ ಇರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಸಂಖ್ಯೆ ಇದೆ, ಇಲ್ಲಿನ ವರಮಾನವೆಷ್ಟು ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿಯ ಅದಾಯವೆಷ್ಟು ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ನಾವೇನೂ ನಾಚಿಕೆಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮದು ಒಂದು ವೇಳೆ ಬೋತಾ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟೇ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ಅದೇನೂ ಅಂಥಾ ಅವಮಾನವಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೇನಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಒದಗಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಅಥವಾ ಅದನ್ನು ಪೂರೈಸುವುದಕ್ಕೆ ಹಣವನ್ನು ಎಲ್ಲೆಂದ ತರಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಅನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನೋಡಬೇಕು. ನಾನು ಡಿಫೆಂಟ್ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ಪ್ಯೋಗ್ರೆಸಿವ್ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇನೆ. ಜನರಿಗೇನು ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ ಅದನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕಾದ್ದು ಜನರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕಾದ್ದು ಸರ್ಕಾರದ ತರ್ಕವು. ಅದಕ್ಕೆ ಹಣವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚುಮಾಡಲೇಬೇಕು. ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಎಫ್.ಐ.ಬಿ.ಗಳಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ತುಟ್ಟ ಭತ್ಯವನ್ನು ಒಟ್ಟಾಗಿನಿ ನಗದು ಪಾವತಿಯಾದರೆ ನಮ್ಮ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಬೋತಾ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಾಗುತ್ತೆಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆನು? ಅದಕ್ಕೆ ನಾವು ನಾಚಿಕೆಪಡ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಂ. ಸಿ. ನರಸಿಂಹರವರು ಪರವಹಿಸಿ ಮಾಡತನಾಡತಕ್ಕ ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ಕಂಡಾಬಟ್ಟೆ ಬೋತಾ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಾಗಿದೆ ಅನ್ನುವ ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳ ಮೂಲಕ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಈಗ ನಾನು ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯವು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ರಾಜ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಕನ್ನಡವನ್ನು ರಾಜ್ಯಭಾಷೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿದ್ದೇವೆ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಶಾಸನ ಸಭೆಯ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳೆಲ್ಲಾ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿವೆ. ಇಲ್ಲಿಯತನಕ ನಮ್ಮ ಆರ್ಥಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದ್ದಿದ್ದು ಬಡ್ಡೆಟ್ ಬರವಣಿಗೆಯಿಲ್ಲಾ ಕೇವಲ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ದಿವಸ ಅದನ್ನು ಇಂಗ್ಲೀಷಿನ ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೂ ನಮೂದಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಕೆಲವರು ಕನ್ನಡದನ್ನೇ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮೊದಲು ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚುಮಾಡಿದುದರ ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಅಚ್ಚುಮಾಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ. ನಮಗೆ ಮೊದಲು ಕನ್ನಡ ಶಬ್ದವನ್ನು ಯಾವ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಅಂಥ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ದಿವಸ ಮಾಡಿರತಕ್ಕದ್ದೇ ಸರಿಯಾಗಿರುವಂತೆ ನನಗೆ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ನಾವು ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಕಾಪಡ್ ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಯಾವ ಒಂದು ಪದವನ್ನೇ ಆಗಲ ನಾವು ಹತ್ತಾತರ್ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಬಂದರೆ ಅದೇ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಬಿ.ಡಿ.ಟಿ. ಕಾರ್ಲೆಜ್ ಆಫ್ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಅನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಶಿಲ್ಪಕಾರ್ಯ ಮಹಾಸಿದ್ಧಾಂತಿಯು ಎಂಬುದಾಗಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ತರ್ಜುಮೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮೇಲಿನ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಪದಗಳನ್ನು ನಾವು ನೋಡದೆ ಕನ್ನಡ ಪದಗಳನ್ನೇ ನೋಡಿದರೆ ನಮಗೆ ಅದು ಏನು ಎಂಬುದೇ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಯಾವ ಕಾರ್ಲೆಜ್ ಎಂಬುದೂ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಿರತಕ್ಕದ್ದು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಕನ್ನಡ ವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು, ಬಳಕೆಯಲ್ಲೂ ತರಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮಾಡುತ್ತಲೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೂ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಆದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಟೀಕೆಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ತುಂಬಾ ಸಾಲ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅದನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕವರು ಯಾರು ಎಂದು! ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲೆಂದ ತಲೆದು ಕೊಡುವುದು? ನಮ್ಮಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಆ ಸಾಲವಾದರೂ ಎಷ್ಟು ಎಂದರೆ 347 ಕೋಟಿ ರೂ.ಗಳು. ಈ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಸಾಲ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಅದು 369 ಕೋಟಿಗೆ ಏರಬಹುದು. ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಸಾಲ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಲ ಮಾಡಿ ತಂದ ಹಣವನ್ನು ಅವರೇನು ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಚೆಲ್ಲಲಿಲ್ಲ. ಆ ಹಣವನ್ನು ವಿದ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿ, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು

ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ, ಕೆರೆಕಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇನ್ನು ಶರಾವತಿ ಇಂಥ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಳಸಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಈ ದಿವಸ 435 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಅಸ್ತಿಯಿದೆ. ಅಷ್ಟು ಅಸ್ತಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಯಾರು ಈ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು? ಅಲ್ಲದೆ ಈ ದಿವಸ ಇಷ್ಟು ಸಾಲವನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕವರಾದರೂ ಯಾರು? ನಮಗಿರತಕ್ಕ ಆ 369 ಕೋಟಿ ಸಾಲದಲ್ಲ ಮೂರನೆಯ ಎರಡು ಭಾಗದಷ್ಟು ಸಾಲವನ್ನು ಆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದರೆ ಅಷ್ಟು ಸಾಲವನ್ನು ತಂದೆ ಮಗನಿಗೆ ಸಾಲಕೊಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಮಗ ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ತಂದೆ ಮಗನೇ ಮೇಲೆ ದಾಹಾ ಹಾಕುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಸಾಲವನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಮರುಪಾವತಿ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಹಾಗೆ ಮರುಪಾವತಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇರುವುದೆಂದರೆ ನಮಗೆ ಅಷ್ಟು ಸಾಲ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಯಾರೂ ಅಷ್ಟು ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳು ಅಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿವೆ. ನಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೂ ಅಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದು ದಿಂದಲೇ ನಮಗೆ ಇಷ್ಟು ಸಾಲ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರೂ ಅಷ್ಟು ಟೀಕೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ನಮ್ಮ ಬಡ್ಲೆಟ್ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಭದ್ರವಾಗಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಟೀಕೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಅನವಶ್ಯಕ.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಇಂಜಿನಿಯರ್‌ಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಕೆಲವು ಟೀಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು ಟೀಕೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಇವುಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಅದನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಆರಂಭಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ದೃಷ್ಟಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವುಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಆಯಾಯ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವುದು. ಇನ್ನೊಂದು ದೃಷ್ಟಿ ಅಂದರೆ, ಜನರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು. ಅನೇಕ ಜನರ ಕುಟುಂಬಗಳನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಜನರಿಗೆ ಕೂಲಿಯ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹಣವನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಈಗ ಎಂ.ಎಸ್.ಕೆ. ಮಿಲ್ಸ್‌ಗೆ ಏಕೆ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟರು? ಅದನ್ನು ಈಗ ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಸುಮಾರು ಎರಡೂವರೆಸಾವಿರ ಕುಟುಂಬವರ್ಗದವರು ನಿರ್ಗತಿಕರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸಿರಿ ಫೀರೇಚರ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು ಹೇಳಿದರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಇರುವಂಥ ಬಂಡವಾಳ ಎಷ್ಟು, ಅದರಲ್ಲಿ ಒದಗಿದಂಥ ರಾಶಿವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವರ ಟೀಕೆ ತಪ್ಪು ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರು ಹೇಳಿದ ಧಾಟಿಯೇ ಬೇರೆ. ಕೇವಲ ರಾಶಿಮಾಡುವುದಕ್ಕೇ ಸರ್ಕಾರ ನಡೆಸುವ ಉದ್ಯಮಗಳು ಆಗಬಾರದು. ಈಗ ರೇಷ್ಮೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಷ್ಟವಾಯಿತು ಎಂದು ಅದನ್ನು ಬಂದ್ ಮಾಡಲು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಗಾರರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಇವತ್ತು ಸರ್ಕಾರ ಇನ್ನೊಂದು ಫೂಟ್ ಕ್ಯಾನಿಂಗ್ ಕಂಪೆನಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅದಕ್ಕೆ ಯಾರಾದರೂ ಬಂಡವಾಳವನ್ನು ಹಾಕಿ ಅವನ್ನು ಮಾರಿ ಎಂದರೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಜನರು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ನರಸಿಂಹನ್ ಅವರು ಆ ರೀತಿ ಆಗಬಾರದೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅನೇಕ ಉದ್ಯಮಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ನಷ್ಟವಾದರೂ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಕನಕಪುರ ರೇಷ್ಮೆ ಫೀರೇಚರ್ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅಲ್ಲಿಯೂ ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಮೂರು ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕಳೆದ 10-15 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಆದಕಾರಣ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಟೀಕೆ ತಪ್ಪು ಎಂದು ಹೇಳಿರತಕ್ಕದ್ದೆಲ್ಲಾ ಒಪ್ಪತಕ್ಕದ್ದು. ಇವತ್ತು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬಂದಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಟೀಕೆಗಳು ಸರಿಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಟೀಕೆ ಮಾಡಿದರೆಂದು ಇದೆಲ್ಲ ಉದ್ಯಮಗಳನ್ನು ಬಂದ್ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿನ ಕೆಲಸಗಾರರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ. ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಅವರ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೂ ಸರಿಯಾದ ಬಡ್ಲೋಗಿಕ ಆವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೆಲವು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಆರಂಭಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಅದನ್ನು ನಡೆಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣ ಅಡಿಗ)

ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟರೆ ಇಡೀ ನ್ಯಾಷನಲೈಜೇಷನ್ ಸರ್ಕಾರ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಂತಾಗುತ್ತದೆಂಬ ಸಂದೇಹ ಈಗಾಗಲೇ ಕೆಲವರಿಗೆ ಇರಬಹುದು. ಇವತ್ತು ಸರ್ಕಾರ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಉದ್ದಿಮೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಯಾಂಡರ್‌ವುಡ್ ಆಯಿರ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಒಂದು, ಇನ್ನೊಂದು ಸೋಪ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ. ಈ ಎರಡು ಕಂಪೆನಿಗಳಲ್ಲಿ 28 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬಂಡವಾಳವಿದೆ. ಈಗ ಸೋಪ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯಿಂದ ಸೇಕಡ 15ರಷ್ಟು ರಾಧ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಮೈಸೂರು ಇಂಪ್ರಿಮೆಂಟ್ಸ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ, ಹಾಸನ ಇದರಿಂದ ಕೇವಲ ಸೇಕಡ 6ರಷ್ಟು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ರಾಧ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಗೌರ್ನಮೆಂಟ್ ಎರೆಕ್ಟಿಕ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸೇಕಡ 5ರಷ್ಟು, ಸ್ವನ್ ಸಿರ್ಟ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸೇಕಡ 5ರಷ್ಟು ರಾಧ ಸಿಗಲು ಆರಂಭವಾಗಿದೆ. ಗೌರ್ನಮೆಂಟ್ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ವರ್ಕ್ ಷಾಪ್‌ನಲ್ಲಿ ರಾಧ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಇಲ್ಲ. ಮೈಸೂರು ಸಿರ್ಟ್ ವೀವಿಂಗ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯಲ್ಲಿ ಸೇಕಡ 6ರಷ್ಟು ರಾಧವಿದೆ. ಗೌರ್ನಮೆಂಟ್ ಸಿರ್ಟ್ ಫೀರೇಚರ್, ಕೊಳ್ಳೇಗಾಲ ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು ಸಿರ್ಟ್ ಫೀರೇ ಚರ್, ಕನಕಪುರ ಮುಂತಾದ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗಳಿಂದ ಸುಮಾರು 10 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೂವರೆ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಪ್ತವಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರ ಕೇವಲ ರಾಧದ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ದರೆ ಇವು ಈಗಾಗಲೇ ಬಂದ ಆಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಕೆಲಸಗಾರರ ಗತಿ ಏನಾಗಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ನೋಡಿ ಅವನ್ನು ಮುಂದಾಗಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಉದ್ದಿಮೆಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಎಷ್ಟು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬಂಡವಾಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಾಕಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ಮೂರು ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸುಮಾರು ಒಂದೂವರೆ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಸಪ್ತವಾಗಿದ್ದರೂ ಸರ್ಕಾರ ಇದುವರೆಗೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು ಎಂಬುದಾಗಿ ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕೇಳಿದರು. ಅವರ ಆ ಒಂದು ಸವಾಲು ತಪ್ಪು ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಕಮಿಟಿಗಳನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಿ ಇನ್‌ವೆಸ್ಟಿಗೇಟ್ ಮಾಡುವುದಲ್ಲ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಭವವಿರುವವರನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರದವರು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿದಕೂಡಲೇ ಕಮಿಟಿಯವರಿಗೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ವಹಿಸಿ ಅವರು ಅವರ ಅದೃಶ್ಯ ದಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಇಂತಹ ವಿಷಯಗಳು ನಡೆದಿರಬಹುದು ಅದು ತಪ್ಪು ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರೆ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಆ ಉದ್ದಿಮೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಭವ ಇದ್ದವರನ್ನು ಇಟ್ಟರೆ ಅವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತವೆ.

3-45 P.M.

ಇವತ್ತು ಲೈಫ್ ಇನ್ಶೂರೆನ್ಸ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಹಿಂದೆ ಯಾಲ್ಕಾರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದರೋ ಅಂತಹವರನ್ನು ಈಗಲೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದೆ. ಇವತ್ತು ಎಂ.ಎಸ್.ಆರ್.ಟಿ.ಸಿ.ಯಲ್ಲಿ ಮೋಟಾರ್ ಕಂಪೆನಿ ನಡೆಸುವ ಅನು ಭವವಿದ್ದವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿದ್ದು ಅನುಭವ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವರೊಳಗೆ ಅಲ್ಲಿನ ಅಧಿಕಾರಿ ಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಬೇರೆ ಇರಾಖೆಗಳಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ಮೂರು ಸಿರ್ಟ್ ಫೀರೇಚರ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಅದೇಕೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಮಾಡುವಂಥ ಟೀಕೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಸರ್ಕಾರ ಅದರ ಕಾರ್ಯನೀತಿಯನ್ನು ಬದರಾಯಿಸಬೇಕು. ಬೊಂಬಾಯಿ ಮುಂತಾದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವಂತಹವರು ಒಳ್ಳೆಯ ತಜ್ಞರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸಾವಿರಾರು ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಂಬಳವಿರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಎಂ.ಎಸ್.ಆರ್.ಟಿ.ಸಿ.ನವುಗಳಿಗೆ ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಮೇಲೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಸಂಬಳವಿರುವವರನ್ನು ಇಲ್ಲಿರುವುದೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೂ ಸುಮಾರು ಒಂದೂವರೆ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಸಪ್ತವಾಗಿದೆ. ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಉದ್ಯಮಿಗಳು ಇಂತಹ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಬೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ವಿಚಾರ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತು ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಅವರು ಹೇಳುವಂಥ ಸಂಬಳ ಕೊಟ್ಟು ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಬೇಸಿಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಕಾಂತಪ್ಪ ತಟ್ಟೆಯವರು ಇಂತಹ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಗಳಿಗೆ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ನೇಮಕ ಮಾಡುವಾಗ ತಜ್ಞರಾದವರನ್ನೇ ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕು, ಲೆಜಿಸ್ಲೇಟಿವ್ ಆಗಿರುವವರನ್ನೂ ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಆ ಕಮಿಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರ್ಯಾರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅನುಭವ, ಅರ್ಹತೆ ಇದ್ದದ್ದೋ ಅಂತಹವರನ್ನೇ ಕಾಕಬೇಕು. ಈ ಮಾತು ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ಇಂತಹವರನ್ನೇ ಇಂತಹ ಕಮಿಟಿಗಳಿಗೆ ಹಾಕಿ ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾನು

ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆಯಾ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಆರಿಸಿ ಬಂದಿರುವವರನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗಮನಿಸಿ ತಜ್ಞರಾದವರನ್ನು ಆ ಕಮಿಟಿಯೊಳಗೆ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಸಲಹಾ ಕಮಿಟಿಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನಲ್ಲಿ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮತ್ತು ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್—ಇವೆರಡನ್ನೂ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ರೆವಿನ್ಯೂಗಿಂತ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್ ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಶಾಖೆಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚು ಮೊಬಲಗನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರದವರೇ ನೇರವಾಗಿ ಕೆಲವು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ರೈತರಿಗೆ ಖಾರ್ಚ್ ಟ್ಟಿಂ ಕೆಲಸವೂ ದೊರಕಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದೇ ರೀತಿ ನಷ್ಟವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಸಹಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ನನಗೆ 5 ರುಕ್ಮ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡಲಿ, ನಾನೇ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗೆ ಯಾರಾದರೂ ಬಹುಶಃ ತಜ್ಞರು ಒಂದು ಇಂತಹ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದರೆ ರಾಜ್ಯ ನಿಜವಾಗಿ ಆದೇತು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಹಲವು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಒಂದೇ ರೀತಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದರೆ ಅದು ಮಾಮೂಲು ಆಗುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅದರಲ್ಲಿ ನಷ್ಟವುಂಟಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದು ಆ ರೀತಿ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಬಿಡುವಂಥಾದ್ದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಲಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅರ್ಥಸಚಿವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಎಂ.ಎಸ್.ಆರ್.ಟಿ.ಸಿ. ರೆವಿನ್ಯೂ ಸರ್ಕಾರಿ ಉದ್ಯಮಗಳು ಇವುಗಳಿಂದ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕು. ಎಂ.ಎಸ್.ಆರ್.ಟಿ.ಸಿ.ಯಲ್ಲಿ ರಾಂಗ್ ರೂಟಿಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ರೂಟಿಗಳನ್ನು ಖಾಸಗಿಯವರಿಗೆ ಬಿಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ರಾಂಗ್ ರೂಟಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ರಾಜ್ಯ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಂಧ್ರ, ಕೇರಳ, ಮದ್ರಾಸು ಈ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ರಾಂಗ್ ರೂಟಿಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ರೂಟಿಗಳನ್ನು ಖಾಸಗಿಯವರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ರೂಟಿಗಳನ್ನು ಖಾಸಗಿಯವರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ರಾಂಗ್ ರೂಟಿಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಲಹೆ ಕೊಡಲಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಎಂ.ಎಸ್.ಆರ್.ಟಿ.ಸಿ.ಯವರು ಬಸ್ ಟ್ರಾಕ್‌ಸ್ಟೋರ್ಚ್ ಸಾರಿಗೆಯನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಗುಡ್ಸ್ ಟ್ರಾಕ್‌ಸ್ಟೋರ್ಚ್ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರು ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದ್ದು ನಿಜವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರು ಬರಬೇಕು ಎಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲ. ಬಸ್ ಟ್ರಾಕ್‌ಸ್ಟೋರ್ಚ್ ಅಥವಾ ಪ್ರಾಸೆಂಜರ್ಸ್ ಟ್ರಾಕ್‌ಸ್ಟೋರ್ಚನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಿ ಲೋಕವನ್ನು ಶ್ವಗಮಾಡಿ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸುವುದಾದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಬೊಕ್ಕಸಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ರಿಟರ್ನ್ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಹೊಸ ಪ್ರಯೋಗ ಎಂದು ಗುಡ್ಸ್ ಟ್ರಾಕ್‌ಸ್ಟೋರ್ಚ್ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡುವುದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವೇನೆಂದರೆ, ಸಬ್‌ವೇ ಆಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತು ಇದೆ. ಅದು ಆಯ ವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ವಿಚಾರವಲ್ಲ. ಇದು ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನಲ್ಲಿ ಬಂದಿರಬಹುದು ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಜನ ಸಂಚಾರಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಸಬ್‌ವೇ ಮಾಡಿದರೆ ನೆಲದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಜನ ಸಂಚಾರಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಥಾದ್ದು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡುವಂಥಾದ್ದು ಅವಶ್ಯಕವಿದೆ. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವಂಥಾದ್ದು ಒಂದು ಮಾತು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತ್ಯಜಿಸಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಅದಷ್ಟು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಮಾಡುವಂತೆ ಸರ್ಕಾರ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ಗೆ ಸಲಹೆ ಕೊಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕ ಇದೆ ಎಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. 1968-69ನೇ ಸಾಲಿಗೆ ಆಯವ್ಯಯ ಮಂಡನೆ ಮಾಡಿರುವಂಥಾದ್ದನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಅವಶ್ಯವಾದಂತಹ ಬಹುಮುಖ್ಯವಾದಂತಹ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುವಂತಹ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಮುಂದಿಸಿದ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಿ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಸಹಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತೀವ್ರತಕ್ಕು ವಿಚಾರವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ ಸಹಕರಿಸಿದರೆ ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಇದೆ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನಷ್ಟವಾಗುವಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಷ್ಟ ಆಗಲಕ್ಕೆ ಬಡವ ನಾವು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ರಾಜ್ಯದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸಹಕರಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವಂತಹ ಮಾತನ್ನು ನಮೂರಿಸಿ ಈ ಆಯ ವ್ಯಯ ಮಂಡನೆಗೆ ನನ್ನ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ (ಆರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ವಸತಿ ತಂತ್ರಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ವೈ. ಎಸ್. ಪಾಟೀಲರು ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ವಿವರಣೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ತಮ್ಮ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ಮಾನ್ ವೈ. ಎಸ್. ಪಾಟೀಲರು ಒಬ್ಬ ಡಾಕ್ಟರಿಗೆ ಅವರ ರಾಜೀನಾಮೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಆ ಮೇಲೆ ಅವರು ರಾಜೀನಾಮೆಯನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಅವರಿಗೆ 35 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಾನು ಎರಡು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರಾಂತ ಸರ್ನಾಂವಿಂಗಡಣೆ ಆದಮೇಲೆ ಕೆಲವು ವೈದ್ಯರನ್ನು ಎರಡನೆಯ ದರ್ಜೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಎಂದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪರಿಗಣಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಅವರು ಹೈಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ 54 ಜನ ಒಂದು ರಿಟ್ ಪಟರ್ಷನ್ ಹಾಕಿದರು. ಈ ಪ್ರಕರ 55-ನೆಯವರು ಒಬ್ಬರು ನಮಗೆ ಕಾನ್ಸ್ 2 ಫಸ್ಟ್ ಗ್ರೇಡ್ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಸರ್ಜನ್ ಎಂದು ಕನಿಡರ್ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಹೈಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ 54 ಜನರನ್ನೂ ಕೂಡ ಗ್ರೇಡ್ 1 ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಸರ್ಜನ್ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನವಾಯಿತು. ಅವರು ಸರ್ವಿಸ್ ಮೇಲೆ ಇದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ 1956 ರಿಂದ ಯಾವ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕೂಡಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಆ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಮಧ್ಯೆ 1961 ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ರಾಜೀನಾಮೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ರಾಜೀನಾಮೆಯನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಹಾಕಿದರು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ವೈದ್ಯರ ಅಭಾವ ಇರುವುದರಿಂದ ಆ ಮಧ್ಯೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವವರು ರಾಜೀನಾಮೆ ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಆ ರೀತಿ ರಾಜೀನಾಮೆಯನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಅನೇಕ ನಿದರ್ಶನಗಳಿವೆ. ಎಂ.ಎಂ.ಪಿ. ಕಂಪೆನ್ಸಿ ಕೋರ್ಸ್ ಓದುವುದಕ್ಕೆ ಕೆಲವರು ರಾಜೀನಾಮೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಆಮೇಲೆ ಅವರ ರಾಜೀನಾಮೆಯನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಆ ರೀತಿ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ಆಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ the earlier period intervening between 21st August 1961 and the date of assumption of charge will be treated as such leave as was at his credit on the date of acceptance of his resignation. The Director of Health Services has been requested to take action accordingly. ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಅದು ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಲೇವ್ ವಿತಾಟ್ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಅವರ ಕ್ರೆಡಿಟ್ ನಲ್ಲಿ ಲೇವ್ ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಆ ಪೀರಿಯಡ್ ಅನ್ನು ಲೇವ್ ವಿತಾಟ್ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಎಂದು ಮಾಡ ಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ಪುನಃ ಪ್ರೋನ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಅವರು ಪುನಃ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ 1965 ರಿಂದ 1967 ರವರೆಗೆ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಲೇವ್ ಇದ್ದರೆ, ಎಷ್ಟು ಲೇವ್ ಇದೆ ಎಂದು ನಮ್ಮ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಆ ಪೀರಿಯಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಸಂಬಳವನ್ನು ಕೂಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರಿಗೆ ಲೇವ್ ಇದ್ದಂತಹ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅವರಿಗೆ ಸಂಬಳವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಬೇರೆ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡದೆ ಇದ್ದಂತಹ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಸರ್ಕಾರಿ ಅರ್ಡರ್‌ನಲ್ಲಿ ನ್ನಪ್ಪವಾಗಿದೆ.

ಇವೊಂದು ವಿಷಯ ಏನೆಂದರೆ 1956 ರಿಂದ 1961 ರವರೆಗೆ ಅವರನ್ನು ಒಂದನೇ ಗ್ರೇಡ್ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಸರ್ಜನ್ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಕೂಡಬೇಕಾದಂತಹ ಏನು ವ್ಯತ್ಯಾಸದ ಸಂಬಳ ಇದೆ ಅದನ್ನು ಬಹುತಃ ಕೂಡಬೇಕಾಗಿ ಬರಬಹುದು. ಅದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಅವರು ರಾಜೀನಾಮೆಯನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿ ಅಥವಾ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೇ ಇರಲಿ, ಅವರು ರಾಜೀನಾಮೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಅಂದರೆ 1961 ಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ನಾವು ಅವರಿಗೆ ಏನು ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಯನ್ನು ಕೂಡಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅದನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಕೂಡಬೇಕಾಯಿತು. ಪುನಃ ಅವರನ್ನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಮೇಲೆ ಅವರನ್ನು ಮೊದಲನೇ ಗ್ರೇಡ್ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಸರ್ಜನ್ ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಸಲ್ಲಿಬೇಕಾದಂಥ ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಅವರ ಜೊತೆಯವರಾದ ಸುಮಾರು 54 ಜನ ಹೈಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿ ವ್ಯಾಜ್ಯ ಮಾಡಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮಧ್ಯೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟು ಪುನಃ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರುವ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಹಕ್ಕಿನ ರಜಾ ಇದ್ದರೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಆಷ್ವಿಂದು ದಿನ ಇರಲಾರದೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ರಜಾ ಹೆಚ್ಚು ಅವರಿಗೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ L.W.A. ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತೇವೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸೌಲಭ್ಯ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಲಭ್ಯವಾಗಿಯೋ ಅಷ್ಟೇ ಸೌಲಭ್ಯ